

நியுஸிலாந்துடனான இரண்டாவது டெஸ்ட்;

இறு விக்கெட்டுக்கள் ஒழிப்பிற்கு தென்னாபிரிக்கா 277 ஓட்டங்கள்!

(ஒக்லன்ட்)

நியுசிலாந்து - தென்னாபிரிக்க அணிகளுக்கிடையில் ஒக்லன்டில் நடைபெற்றுவரும் இரண்டாவது டெஸ்ட் போட்டியின் நான்காம் நாளன் நேர்று தென்னாபிரிக்க அணி, தனது இரண்டாவது இனிமலில் ஆட்டநேர முடிவின் போது ஆறு விக்கெட்டுக்களை இழந்து 277 ஓட்டங்களைப் பெற்றது.

முன்னதாக முறையும் நாள் எட்டு விக்கெட்டுக்களை இழந்து 54 ஓட்டங்களைப் பெற்றி ருந்த நியுசிலாந்து, நேர்று ஆட்டத்தின்போது ஒன்பது ஓட்டங்களுக்கும் மிகுதி இரண்டு விக்கெட்டுக்களையும் இழந்து இத்தன்பிரிக்கா, சூடுபட்டில் அனித் தலைவர் முதலாவது வராக அணி அதைத்து விக்கெட்டுக்களையும் இழந்து 595 ஓட்டங்களைப் பெற்றது. இதன் படி நியுசிலாந்து அணி தென்னாபிரிக்காவை விட 299 ஓட்டங்களால் முன்னிலையில் இருந்தது.

இந்த அணி சார்பாக -ஸ்ரீரஸ் 170,

கெயின்ஸ் 158, ஓரம் 90, மக்மிலன் 82, நிச்சட்சன் 48 ஆகியோர் கூடுதலாக ஓட்டங்களைப் பெற்றனர்.

பஞ்சு வீச்சில் பொலக் 4, என்னி 3, கலிஸ், போஜி, எமித் மூவரும் தலை ஒவ்வொரு விக்கெட்டைக் கைப்பற்றினர்.

தனது இரண்டாவது இனிமலை ஆறும் பிதத் தென்னாபிரிக்கா, நேர்று ஆட்டநேர முடிவின்போது, ஆறு விக்கெட்டுக்களை இழந்து 277 ஓட்டங்களைப் பெற்றனர்.

249 ஓட்டங்களுக்கு இரண்டு விக்கெட்டுக்கள் என்ற நிலையில் இருந்த தென்னாபிரிக்கா, சூடுபட்டில் அனித் தலைவர் முதலாவது வராக அனித் தலைவர் முதலாவது வராக அதிலேயே ஓட்டமெதுவும் பெறாமல் ஆட்டமிழந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வனி சார்பாக கிப்ஸ் 61, ரூடோல்ப் ஆட்டமிழக்காமல் 121 (இது அவரது முன்

நாவது டெஸ்ட் சதமாகும்), கலிஸ் 71 (இம் முறையும் இவர் பொலக்மிலன் சாதனையை சம்பாடுத்தத் தவறிவிட்டார்) ஆகியோர் கூடுதலான ஓட்டங்களைப் பெற்றனர். தற்போது பொலக் 5 ஓட்டங்களுடன் ரூடோல்ப்புடன் இணைந்து ஆட்க்கொண்டிருக்கிறார்.

பஞ்சு வீச்சில் முதல் இனிமலை ஆறு விக்கெட்டுக்களைக் கைப்பற்றி தென்னாபிரிக்கா, சூடுபட்டில் அனித் தலைவர் முதலாவது வராக அதிலேயே ஓட்டமெதுவும் பெறாமல் ஆட்டமிழந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வனி சார்பாக கிப்ஸ் 61, ரூடோல்ப் ஆட்டமிழக்காமல் 121 (இது அவரது முன்

மேற்கிளிந்தியத் தீவுகள் அணிக்கெதிராக ரன்டிடில் நடைபெற்றுவரும் இரண்டாவது நாள் ஆட்டத்தில் இங்கிலாந்து அணி தனது முதல் இனிமலை 2 விக்கெட்டுக்களை இழந்து 54 ஓட்டங்களைப் பெற்றனர்.

முன்னதாக முதலாள் ஆட்டநேர முடிவின்போது, எட்டு விக்கெட்டுக்களை இழந்து 189 ஓட்டங்களைப் பெற்றிருந்த மேற்கிளிந்தியத் தீவுகள் அணி இரண்டாம் நாள் ஆட்டத்தின் போது, மிகுதி 2 விக்கெட்டுக்களையும் இழந்து 208 ஓட்டங்களை இட்டும் பெற்றனது.

காலநிலை சீரின்மை காராமாக இரண்டாம் திதியாலே காலை வேளை ஆட்க்கடியதாக இருந்தது. இதன்போது இங்கிலாந்து அணி மேற்கிளிந்தியத்தீவுகள் அணியின்

எவ்வளவாடு

வடமராட்சி வலய மெய்வன்மை போட்டி!

வடமராட்சி வலயத்திற்குப்பட்ட மெய்வன்மைப் போட்டிகள் கடந்த மாதம் 15 ஆம், 16 ஆம், 17 ஆம் திதிகளில் நெஞ்சியடி மத்திய மகாவித்தியாலய மைதானத்தில் நடைபெற்றன.

இப்போட்டிகளில் முதல் இரு இடங்களைப் பெற்ற வீர் கீர்த்தியாலே மாவட்டம் பங்குபெற்றனர்.

இப்போட்டிகளில் முதல் இரு இடங்களைப் பெற்ற வருடம் பங்குபெற்றுவதற்கு தகுதி பெற்ற தாக அறிவிக்கப்பட்டன. (12)

2 விக்கெட்டுக்களையும் கைப்பற்றியது.

இவ்வனி சார்பாக கைல் 62, எமித் 35, சாவான் 21, ஜேக்கப்ஸ் 40 ஓட்டங்களை கூடுதலாகப் பெற்ற அதேவேளை அனித் தலைவர் வர் ஸாரா ஓட்டமெதுவும் பெறாமலும், இருவர் ஒவ்வொரு ஓட்டம் பெற்றும் ஆட்டமிழந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பஞ்சு வீச்சில் மூர்மிசன் 6 விக்கெட்டுக்களையும், ஹோவாட் ஜோனஸ் இருவரும் ஆட்டமிழந்தமையும் இனிமலையும் மைய வந்ததனால் ஆட்டம் குறித்த நேரத்திற்கு முன்னரேயே முடிக்கப்பட்டது.

பஞ்சு வீச்சில் கொலின்ஸ், பெஸ்ற் இருவரும் தலை ஒவ்வொரு விக்கெட்டையும் கைப்பற்றியனர்.

தனது முதல் இனிமலை ஆறுமிகுத்த இங்கிலாந்து அணி, எட்டு ஓட்டங்களுக்குள் தனது ஆறும்பத் துடுப்பட்ட வீர்கள் இருவரை

யும் இழந்தது. இதில் அனித் தலைவர் வோகன் ஓட்டமெதுவும் பெறாமலும், ஜெஸ் கோதீக் கூரு ஓட்டத்துடனும் ஆட்டமிழந்தனர்.

அதன்பின் தற்போது புட்சர் 25 ஓட்டங்களுடனும் நசார் ஹிசைசன் 20 ஓட்டங்களுடனும் களத்தில் உள்ளனர். இவர்கள் இருவரும் இணைப்பாட்டாக 46 ஓட்டங்கள் பெற்றிருந்த நிலையில் மௌவும் மழை வந்ததனால் ஆட்டம் குறித்த நேரத்திற்கு முன்னரேயே முடிக்கப்பட்டது.

பஞ்சு வீச்சில் கொலின்ஸ், பெஸ்ற் இருவரும் தலை ஒவ்வொரு விக்கெட்டையும் கைப்பற்றியனர்.

யும் இழந்தது. இதில் அனித் தலைவர் வோகன் ஓட்டமெதுவும் பெறாமலும், ஜெஸ் கோதீக் கூரு ஓட்டத்துடனும் ஆட்டமிழந்தனர்.

அதன்பின் தற்போது புட்சர் 25 ஓட்டங்களுடனும் நசார் ஹிசைசன் 20 ஓட்டங்களுடனும் களத்தில் உள்ளனர். இவர்கள் இருவரும் இணைப்பாட்டாக 46 ஓட்டங்கள் பெற்றிருந்த நிலையில் மௌவும் மழை வந்ததனால் ஆட்டம் குறித்த நேரத்திற்கு முன்னரேயே முடிக்கப்பட்டது.

பஞ்சு வீச்சில் கொலின்ஸ், பெஸ்ற் இருவரும் தலை ஒவ்வொரு விக்கெட்டையும் கைப்பற்றியனர்.

நான்கு இடங்களை மொத்தம் 12 கழகங்கள் மொத்தம் இந்தப் போட்டிகள் எதிர்வரும் 25 ஆம், 26 ஆம் திகதிகளில் நடைபெறவனர் என்ன.

இன்று பிரபகல் 4 மணிக்கு பல்கலைக்கழக விளையாட்டு அலையின் ஏற்பாட்டில் யாழ் மாவட்ட மட்டத்திலை ஏழு பேர் பங்குகொள்ளும் ஹெராக்கி குற்றுப் போட்டி இன்று ஆரம்பமாகவானது.

நான்கு இடங்களை மொத்தம் 12 கழகங்கள் மொத்தம் இந்தப் போட்டிகள் எதிர்வரும் 25 ஆம், 26 ஆம் திகதிகளில் நடைபெறவனர் என்ன.

இன்று பிரபகல் 4 மணிக்கு பல்கலைக்கழக விளையாட்டு அனியை எதிர்த்து விஞ்ஞான விளையாட்டுக்கழக ஏ அனியும், பிற்பகல் 4.30 மணிக்கு கிராப் சொப்பர்ஸ் அனியை எதிர்த்து விஞ்ஞான விளையாட்டு பி அனியும் பிற்பகல் 5 மணிக்கு ஒல் கோப்ஸ் அனியை எதிர்த்து யாழ்ப்பாண கல்லூரி அனியும் மோதவனர்கள்.

இப்போட்டிகள் யாவும் யாழ் பல்கலைக்கழக மைதானத்திலேயே நடைபெறவனரை குறிப்பிடத்தக்கது.

நெருந்தீவு கோட்ட மெய்வன்மை போட்டி!

நெருந்தீவுக் கல்விக் கோட்டத்திற்குப்பட்ட பாசாலைகளுக்கிடையில் பிலான் கவுடு, மைதான மெய்வல்லான் போட்டிகள் இன்றும் நாளையும் நெருந்தீவு மகாவித்தியாலய மைதானத்தில் தீல் காலை 8.30 மணி முதல் நடைபெறவனர்.

இன்று 13, 15, 17 வயதுப் பிரிவுகளுக்கான போட்டிகளும் நாளை செல்லாம்சீவிலையும் 19, 21 வயதுப் பிரிவுக்கான போட்டிகளும் இடம்பெறவனர். (113)

தீல்விப்பளை கோட்ட வலைப்பாந்தாட முடிவுகள்

தீல்விப்பளை கல்விக் கோட்டத்திற்குப்பட்ட பாட்ட பாசாலைகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற வலைப்பாந்தாடப் போட்டியின் முடிவுகள் வெளியாகியனர்.

15 வயதுப் பரிவில் -

முதலாம் இடத்தை யூனியன் கல்லூரியும் 2 ஆம்

“அம்மா தாயே காளி ஆச்சி ...”

மாரி அம்மா ... இன்றைக்கு மழைபெய்யக் கூடாது.” இராசம்பாளத்தில் தெரியாத தெய்வங்களையெல்லாம் மனதிற்குள் மன்றாக்க கொண்டான். வானத்தில் மேகத்தின் கருவைக் கலைக்க காற்று போட்டிக்கொண்டிருந்தது. அதன் பயனாய் ஆங்காங்கே... சிறு மழைத்துளிகள் தூற ஆழம்பித் திருந்தன. வறங்ட செம்பாட்டு மண்ணில் விழ்ந்த மழைத்துளி களால் புழுதி மெல்லமெல்ல மேஞ்சிளம்ப... அதன் இதுமான வாசம் காங்ரோடு கைகோர்த்துக் கொண்டது. அம்மண்வாச னையை நெஞ்சிறிமர்த்தி... தலையைத் தூக்கி... சுவாசத்தை உள்ளிழுத்து அனுபவிக்கும் நிலையில் அவள் இல்லை. ஆனாலும் அவ்வாசம் அவளது முககுத் துவாரத்தையும் தாண்டி இதயம் வரை சென்று நன்றத்துக் கொள்ள, நெஞ்சு ரண்மாய் வலித்தது. அவ்வளவின் வெளிப்பாடாக கண்களின் ஒரு சிரிந்துதுளியில் உட்புக்கிரித்தது.

மாரி காலத்தில் மழை புதிதாகத் தூநல்திக்கும் போதெல் ளாம்.. அவள் புருஷன் வேல்பான் அவள் அருகில் நெருக்கமாக வந்திருந்து தனது முச்சக்காற்றை அவளது காதோரம் படரவிட்டு...

“அடிப்போ புதுப்பெண்ணுக்கும் புழுதிமண்ணுக்கும் ஒரு இது இருக்குதடி இரண்டுமே...”

என வார்த்தையை முடிக்காது சிலிமிசமாய்ச் சிரிப்பான். அவளின் வார்த்தை ஜாலத்தில் உறவின் நெருக்கத்தில் அவள் ஒவ்வொரு முறையும் புதுப்பெண்ணாய் உலகை மறந்தே போவாள். அவனது யியர்வையும், வெற்றிலைக் காவி, பிதி, கள்ளு என முப்பொருளும் கலந்த மணமும் அவளுக்கு சுகமாகவே இருக்கும்.

ஏன் சிலித்தவை?

இன்று...

மழை பொழிகிறது...!

மன்மனக்கிறது...

ஆனால் அவன்...?

அவள் வாழ்க்கைக்கு விடையாக இருந்தான். ‘இன்று கேள் விக் குறியாகி எங்கோ...? விடை தெரியாத தூரத்திற்கப்பால்... அப்பாலுக்கும் அப்பால் அடிசேர்ந்துவிட்டான்.

ஆயிரம் கால்ப்பயிர் ஒன்பது வருடங்களோடு அடிசாய்ந்து விட்டது. யுத்தம் அவனது உடலை விழுங்கிவிட்டது. உயிரைப் பருகிவிட்டது.

அவளுக்கு விதவைப் போர்வையைத் தானமாக்கிவிட்டது. யாழ்ப்பாளனத்திலிருந்து மீசாலை, மட்டுலீஸ் சுன்ச சனம் இடம்பெய்ந்து ஒடியது ஒரு காலம். பிறகு அங்கிறுந்த சனம் யாழ்ப்பாளத்திற்கு ஒடிவந்தது ஒரு காலம். அப்படி மீசாலையில் இருந்து உள்ளாட்டு அகுத்களாப் கதியற்ற ஒடிவந்தவர்கள் தான் இராசம்மாம் வேல்ப்பனும். அவர்களது இரு சின்னங்கிறுப்பினாகும்...

போதாக்குறைக்கு அவள் வயிற்றில் இன்னுமொன்றும் முளைவிட்டத் தொடங்கியிருந்தது.

திடீரென்பாய்ந்து வந்த வெல்லாட்கும், பொம்மர் குண்டுத் தாக்குதலுக்கும் பயந்து நிறைமாதக் கர்ப்பினியான அவள், கணவனுடனும் பிஸ்ளைக்குநடனும் கையில் அகுப்பட்டதையெல்லாம் சுருட்டி உரப்பையில் இட்டுக்கொண்டு ஒடிவந்ததை எப்படி மற்பது?

வார்த்த சாவல்களும் கோழிக்குஞ்சுகளும் திக்கொண்றாய் சிதறியோ ஆசையாய் வளர்த்தகா குண்டிப்பட்டு கண்முனை நெஞ்சு எப்படி மற்பது? குடிசை வீடானாலும் சொந்த மீட்டைத் துறந்து... சொந்தங்கள் சிதறிப்போக உயிரைக் கையில் பிடித்தவாறு தெருங்கைகளைக் கையிலைக் கொண்டிருப்பது?

வந்தும் என்ன பயன்...?

“அடிப்பளை முந்தி இந்த யாழ்ப்பாளனத்தை எங்கடை இடத்துக்கு வந்தபோது நாங்கள் எப்படியெல்லாம் அனுசரிச் சோம். இவேள் இப்ப தங்கட புத்தியைக்காட்டிப் போடுமென்...”

வேல்ப்பன் அவரிடம் அடிக்கடி சொல்லி அருந்தினாள். நிர்க்கதியாய் வந்தவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியாலை ஒன்றின் செய்தவர்களை விட வேடிக்கை பார்த்தவர்கள் தான் அதிகம். ஏதோ வெளிநாட்டு நிறுவன உதவியுடன் பாடசாலை ஒன்றின் ஒதுக்குப்பழுமான பள்ளிக்காணிக்குள்ளே குடில் ஒன்றும் போட்டாகிவிட்டது.

வருமானத்திற்கு எங்கே போவது? பிழைப்புக்கு என்ன வறி? அடுத்த கேள்வி வில்லவுருப்படுத்தது.

ஊரில் இருந்தால் அவன் நாலு பணையேறி கள்ளு இறக்கி விற்றிருப்பான்.

அவள் ஆடு, கோழி வளர்த்து சீவனத்துக்கு பொருள் தேடியிருப்பான். அன்றாடச் சீவியம் சுகமாய் நகர்ந்திருக்கும். இரண்டு நாள் எங்கெங்கோ அலைந்து விறகு கொந்தி நாலு காச கொண்டு வந்தான். அந்தப் பணமும் தீந்தாகிவிட்டது. குழந்தைகள் ‘அம்மா பசிக்குது’ என முனக ஆழம்பித்து விட்டன. ஏதேதோ சமாதானம் சொல்லி கஞ்சி காப்சிகிக் கொடுத்து...

கஞ்சிக்கான அரிசியும் தீந்தாவிட்டது. எதை நிறுத்தினாலும் பசியை நிறுத்திவிட முடியுமா? முத்தவனுக்கு ஏழ வயது, கண்களைக் கச்குகிறான். நாலு வயது இளையது தாயின் தாவணியை இழுத்தத் திருகி அழுகிறது. கணவன் மனைவி இருந்து முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டான். என் ஒசுப்புது?

வேல்ப்பன் ஒன்றும் சொல்லாம் திடீரென எழுந்து வெளியே சென்றான். அரை மணிநீருத்தில் திரும்பி வந்தவரின் முகத்தை உறுதி தெர்ப்படது.

அடி பள்ளே இராசம் இப்படியே இருந்தா ஒன்றும் பண்

னேலாது. நான் எங்கட பக்கத்து வளவு இளையாயிலைக் கண்டான். அவனோ ஊருக்குப் போகப்போறன்”

“என்...?” அதிர்ந்து போனாள்.

உங்களுக்கென்ன அறநள பேந்து போட்டுதே?”

“என்னைத் தடுக்காதே புள்ளே, கொடிகாமல் பகுதியிலை தானாம் செலவிலூக்கதாம். ஊர்ப்பக்கம் பிரச்சினை ஓய்ந்திட்டுதோம். ஊருக்குப் போனால் வளவுக்க நிக்கிறை. தேங்காயை புடுங்கிக் கொண்டு வந்திடுவன். எப்படியும் எண்பது எழுபது தேங்காய் தேறும். நல்ல காக்கு வித்திடலாம்”

என்று சொன்னான். அவளாது பதிலை எதிர்பாக்காது பின்னைகள் இருந்தினும் தலையை ஆசையாய்த் தலைவிலை மனையில் கையைப் பற்றி உள்ளது. என்று சொல்லிவிட்டு ஆழமாகப் பார்த்தான். அப்பார் வையில் ஏக்கம், தொம், பரிவு, சோகம் எனப் பல கலைவை கலந்திருந்தது. பின்னை... பின்னை பின்னைக்காய்யையாக வொன்னு வாக்காய் கொண்டு வந்து முன்னியடிக்க இராசையா தூரத்துக்கு எங்கோ தள்ளப் பட்டான்.

அவிபெருக்கியில் யாரோ மகேஷ்வர பூசையின் மகத்துவம் பற்றியும், ஏழைகுங்கு உணவாரிக்கவேண்டிய அவசியம் பற்றியும் விலாவாரியாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். இன்றைக்கு அன்னதானம் செய்வாரின் பெருமையையும் அடிக்கடித் துதிபாடினார்.

“டாங். டாங் .. பன்னிரண்டு மணி! ஆலயக் காண்டாமணியில் ஒசை கேட்டதுதான் தாமதம் - காக்கங்கள் போல நூலாபுறியிருந்தும் பொடி, பொட்டைகள் ,குஞ்சுகுருமான்கள் எல்லாம் வந்து முன்னியடிக்க இராசையா தூரத்துக்கு எங்கோ தள்ளப் பட்டான்.

அவிழந்துபோன தனது காங்கட்டையை வயிற்கிற எக்கிக் கட்டியவாறு இது என்ற இடம்... நான்தான் முதலில் வந்த னான்” தான் முதலில் இடத்தில் போய்ந்தின்று நிற்றவனைத் தள்ளியவாறு கூறனான்... கூறியதுதான் தாமதம், “டேய்... உவணைப் பாருங்கோடா... யாற்றை இடத்திலை யார் வந்து சொந்தம் கொண்டாடுது. முகாம் பயலுக்கு திமிரைப் பாரா பரதேசி நாய்”

ஒருவர் மேல் ஒருவர் பார்த்து அவனைத் தள்ள தூரப்போ விழுந்தான்.

விழுந்த வேகத்தில் காங்கட்டை கழன்று, பையும் கிழிய... எல்லோரும் கைகெட்டிச் சிரிக்க... அவமானம் வெட்கம், வேதனை அவனைப் பிடுங்கித்தின்ன கண்களில் கண்ணிர் தனம்பியது.

“சரி சரி அழாதை வந்து நில்லு?? இரக்கப்பட்டு ஒருவன் இராசையாவை அருகில் அழைத்துக்கொண்டான். வரிசையின் நெருக்கம் வரவர் அதிகித்தது.

கோயில் முதலாளியும், விழா உபகாரரும் சேந்று அண்டாவுடன் வெளியேறவ... அத்தருணத்தை எதிர்பார்த்தவர் கள் போல ஒருவனையோருவர் முன்னியடித்து ஏறியித்து ஜேயா... எனக்கு ஜேயா எனக்கு”,

“உவரேன் உதுக்கை போனவர்? பிரச்சினை என்டு தெரியாதே”

</

நூல்லீ அங்கு

குதந்திரப் பறவைகள் பத் திரிகையில் அம்புலி எழுதிய கவிதை களை யெல் லாம் தொகுத்து 'மீண்டும் துளிர்க்கும் வசந்தம்' என்ற தலைப்புடைய இந்தக் கவிதை நாலினை, பேராளி அம்புலி (குதந்தி நடராசா) வெளியிட்டுள்ளார். இதுப் பான் ஆசியுரையை ஆழவந்த துமிழின் தலைவர் பேரிராகரன் எழுதியிருப்பது இக்கவிதை நாலிற்கு மேலும் அழகடியுள் எது. அந்தப்புறத்திலை அத் தானிம் மண்பத்திலேயே கவிதை ஆசனம் கொடுக்கப்பட்டாயிற்று, என்று அழகாக 'நெடும் பயணத்தின் சக பயனை' என்ற தலைப்பில் முன்னுரையை புதுவை இருத்தினதுரை எழுதி யிருக்கின்றார்.

வேர்களுக்குத்தான் தெரியும் அன்பு, பாசம், அறிவு. "நான் எப்பொழுதும் மரணிக்கவில்லை" என்ற தலைப்பில் எழுதிய கவிதையில் ஒரு கவிதை -

குதந்து மரந்திலீஸ்:

எனது புல்ளாங்குழலைத் தழுவும் காற்றோடு

கதைபேச நான்தயார்.

நிம்மதியான புமியில் நித்திரை. கொள்ள

எனக்கும் விருப்புண்டு.

வான்வெளியில் ஒளிர்கின்ற நடச்சத்திரம் போல் பிரகாசித் துக்கொண்டிருக்கின்றது. காய்ந்த மேட்டிலும் தளிர்க்க முடியும். தூரத்தே தெரிகிற்றுது பச்சையாகவே, உற்றுப் பார்த்தவனுக்கு மட்டும் தெரியும். நம்பிக்கை ஒரு காலமும் வீண்போகாது. செயல்தான் அதன் வடிவம். கூடவே இந்தக் கவிதைகளில் கொட்டிக்கீட்கிறது.

"மன்றிற்ற மலைகள்" என்ற தலைப்பில் எழுதிய கவிதையில் ஒரு கவிதை இது.

எதிர்பார்த்துத் தங்கி கிடந்த

இதயங்கள்

தமக்கென்ற வாழ்வைப்

படைக்கத் தொந்கிய

வறவாற்றிலிந்து புறப்படுகின்றன

இந்த வரிகள்.

அலைகள் கோபமுறுவதாய்

கடல் சேரத்

தயங்கிய அவர்கள்

வெழிமருந்துப் படகோடு

அலைபேரிப்

பகைதேடினர்.

கட்ச்கட களத்தில் நின்று பதிவெசுப்த நாட்களை கவிதை வடிவில் எவ்வால் எழுதுமிடும். ஒரு படைப்பு இங்கே இலக்கியத்திற்கும், களத்திற்கும் உருவாகியிருக்கிறது.

"நலவே மறைந்துவிடு" என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதை நேர்ஸ்திருந்து

பறவைக்குள்ளே நான் பதுங்கியிருக்கின்றேன்.

கரிய பனைகளின் இடைவெளிக்குள்

உருமறைந்துபடி

கொடுயவர்களின் காவலர்கள்

இருப்பிடத்தையும் - அவர்களின் நடமாட்டத்தையும்

அறிய நான் முன்னேற வேண்டும்.

இந்தக் தயக்கும் தன் பிள்ளைகளை என்று கூடுதலாகப் பாசம் இருக்கும். "அம்மா அழாதே"

என்ற தலைப்பில் அமைந்த கவிதைகளில் ஒன்று -

நான் கரிபுசிக் கிறுக்கிய சுவர்மீதே

என்னைக் கொழுவியிருக்கிறாய்

நினைவுகளையும் நிதர்சனத்தையும்

இணைத்துப் பார்ப்பதற்கா?

அம்மா அழாதே -

துப்பாக்கியை தூக்க வைத்து விட்டர்கள். இறப்பதற்கல்லை

இனிமேல் எதையும் இறப்பதற்கல்ல.

"வெளிக்கிளாரும் ஒரு மௌனக்குழல்" என்ற தலைப்பில் உருவான கவிதையில் ஒன்று -

துப்பாக்கி முழக்கத்தின்

தூரத்திலேயே

பெப்போதும் இருக்க விரும்பினேன்.

தூயரச் சுமைகளை

எம் சந்ததி சுமந்தபோது

என் தோன் மாற்றி

இளைப்பாற விடவேண்டும்

என்ற என்னை

ஒரு போதும் உதிக்கவில்லை.

இரானுவக் காவலர்களும் மூக்கமிக்கும் கூழ் இருக்கின்றன. நகரப் பாடசாலைகளும், கோயில்களும் இதில் அடங்கும்.

"நலமேயுள்ளேன்" என்ற தலைப்புடைய கவிதையில் ஒன்று

ஒரு நகர வாழ்வில்

சுவாசிக்கப் பயந்த மனிதர்களை விட

நாளின்கு சுகமாய் இருக்கின்றேன்.

ஏறிக்கணவின் கரும்புக்கயில்

கருகிப்போன மாங்களின் கற்றுக்களைப் பாதுகாப்பது

ஒரு பொழுது போக்கு.

கோர யுத்தத்தில் எத்தனை உயிர்களை பறிகொடுத்தோம்

மறங்க முடியவில்லை அந்த நாட்களை

"எம்மை அழிக்க எவ்வேறும் நினைக்கும் வரை நாங்களும் அரக்கர்களே" என்ற தலைப்பில் உருவான கவிதைகளில் ஒன்று

உடல் சிறுக்கிடந்த இந்தப் புக்களை

ஏரிக்கையில் புதைக்கையில்

எம் விழி வழிந்து கண்ணிரல் நெருப்பு

மார்த்தி அழுது ஆற்ற முடியாதபடி

இறுகிப் போயிருந்த எம் இதயம்.

இப்படியாக ஒவ்வொருக்கமும் விடுதலைக்கான விடுவினை

காலத்தில் நின்று வடித்த இந்தக் கவிதை நால், வரலாற்றின் முதல் படியாகும்.

யருக்கு வெள்சீசு?

இவு பகலாய் விமானக்குண்டுகளாகும், ஆட்லூரி ஷெல் கானும், இடம் தெரியாமல் வந்துவிழுந்து கொண்டே இருந்தன. அன்றைய நான் - என் செய்ய - பக்கத்து வீடுக்காரர்களைக் கேட்டால், என்கே போவதென்று தெரியும் என்று பக்கத்து வீடுக்காரரிடம் சென்று கதைத்தேன். அவர்களும் எங்களைப் போல் ஒன்றுமே தெரியாமல் யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அங்குமின்கும் ஓடிக் கேட்டறிய முற்பட்டபோது எதிலும் பதிலும் யாருக்கும் தெரியாமலிருக்க, திரும்பிவந்து வீட்டிலேயே இருந்தபடி யோசித்தேன். எதை எடுத்துக்கொண்டு போவது, எதை விட்டுவிட்டுப் போவது, ஒன்றுமே தெரியாமல்லவை. ஆகவே அந்தப்புறத்தான் ஆகவேன்டும்.

எனது ஒரு வயது பென் குழந்தையினை மார்பில் சமந்து கொண்டும், எனது 4 வயது ஆண்பிள்ளையை ஒரு கையில் பிடிக்க, எனது கணவர் இரண்டு பைகளில் மட்டும் உட்புக்களை அடைத்துக் கொண்டு தோலில் போட்டுக் கொண்டார். பக்கத்து ஊருக்கு நடக்கத் தொடங்கினாம்.

வீடியில் அதிகமான கூட்டுப்பெயர்ந்து கொண்டிருந்ததோன், எங்கேயும் திரும்பமுடியாது, மக்கள் போகும் பக்கமே போய்க் கொண்டிருந்தோம். அழுவதற்கு வயதில்லை என்பது இந்த இடப்பெயர்வில் மட்டும் தெரிந்தது. போகும் வழியில் எனது பிள்ளைகளிற்கு தாகம் பிடித்தது. தண்ணீர் எடுத்து வரவில்லை - என்ன செய்ய - அம்மா தண்ணீர் விடாய்க்குது என்று சின்னவன் அடிக்கடி கத்தினான். ஒன்றுமே கதைக்கு முடியாத பருவத்தில் எனது கைக்குழந்தை. அடிக்கடி என் முகத்தினைப் பார்த்துப் பார்த்து என் மார்பில் சரிந்தது. எனது கணவர் சொன்னார். இன்னும் கொஞ்சத் தூரம்தான் அடுத்த ஊர் வந்துவிடும். அங்கே போன்னார் வெளியிட்டார்.

இருட்டாகவிட்டது. அடுத்த ஊரும் வந்தது. ஒ... இங்கே தண்ணீர் கேட்கலாம் என்று, கேற்றைத் திறக்க முற்பட்டபோது முடியவில்லை. பெரிய மாங்காய்ப்பட்டுப் போட்டு பூட்டி இருந்தது. கேற்றின் தகரத்தில் தட்டினோம் கண்ணாடு அனிந்த 50 வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு பெரியவர் வந்தார். விடாய்க்குது குடிக்கத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொடுக்கிறியளோ என்று கேட்க... அந்த வீட்டுப் பெரியவரும் பசிலுக்கு வட்டில் விளக்குவதற்கு வைத்துவிட்டோம் தண்ணீர் க

